

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО
ПУБЛІЧНОГО І ПРИВАТНОГО ПРАВА В
УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В
УКРАЇНІ**

МАТЕРІАЛИ ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

23 листопада 2017 року

**Біла Церква
2017**

3) службові особи, зокрема і спеціалісти сільського господарства¹.

Особливості адміністративної відповідальності у галузі рослинництва, яка є одним з видів сільськогосподарської відповідальності є наступні.

Суб'єктами адміністративної відповідальності у галузі рослинництва являються юридичні особи, тобто підприємства, установи, організації, їх керівники та службові особи та спеціалісти цієї галузі. А особливістю адміністративної відповідальності спеціалістів є те, що вчинення протиправного діяння тягне настання шкоди.

Таким чином, спеціалісти сільського господарства, а саме рослинництва, до адміністративної відповідальності можуть бути притягнені, при порушенні своїм діянням встановлених приписів, при виконанні підлеглими вказівок, які суперечать чинним правилам, також за невжиття заходів профілактичних заходів, які входять в коло їх обов'язків.

УДК 322:261.7

МЕЛЬНИК Л.М., канд. політ. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ТА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ

Становлення Української державності пов'язано зі становленням Української Церкви. Народ України завжди черпав духовність з чистих джерел християнської віри. Християнська релігія, спершу репрезентована в рамках однієї Церкви, а згодом від 1569 року представлена як Українською Православною Церквою та Українською Греко-Католицькою Церквою, протягом вітчизняної історії була і нині є наснагою української нації. Церква благословляла державотворчі потуги українців, супроводжуючи молитвою, ділила гаразди і негаразди співвітчизників.

По суті, християнство стає рушійною силою певних соціально-політичних процесів та поступово формує світобачення та світосприйняття українського народу.

Відмінною рисою національного характеру українців є релігійність. «В українців міцне почуття Божої всеприсутності, душевна скруха, внутрішня розмова з Богом, тайне думання про божу волю над собою» [Костомаров Н.И. Две русских народности / обраб. Теста и ред. А.П. Ковалевой; авт. Предислов. В.А. Дорошенко / Н.И. Костомаров. – К., Х., 1991. – 72 с.], зазначав М. Костомаров у науковій розвідці «Дві руські народності».

Релігійність, як домінуюча риса національного характеру, як особливий внутрішній духовний стан, як спосіб самооцінки і самодостатня система критеріїв для сприйняття усіх проявів зовнішнього світу – стала наслідком, своєрідним вінцем і, водночас, заслугою діяльності Української Церкви, її здатності стати всеосяжним і неформальним духовним регулятором життя українського суспільства, уміння генетично поєднати і зробити загальним надбанням внутрішні та зовнішні сторони релігійно-церковної ідеології та практики. В. Калач підкреслює, що релігія є

системним чинником національного розвитку української спільноти, адже вона здатна виконувати світоглядні, регуляторні, комунікативні та інтегративні функції.

Релігійність є важливим чинником націєтворення, національної консолідації, збереження й розвитку національних традицій. Чим вищий рівень релігійності суспільства, тим активнішим та ефективнішим є процес націєтворення, тим міцнішою є національна консолідація, тим стійкішим є суспільство, яке уникає втрати й нівелювання своєї ідентичності й традицій під натиском глобалізації та космополітизму» [5].

Українська Греко-Католицька Церква, що сформувалася з давньої Київської митрополії після Берестейської унії 1596 року, ввібравши в себе риси київського християнства, набуває характеру сутнісного національного завдання. У різні історичні проміжки часу різноманітні чинники були визначальними у формуванні ідентичності конфесії. На ранніх етапах існування УГКЦ, вважалося її належність до Католицької церкви, а з середини XIX століття, основою її ідентичності були національні ознаки, її самобутність. Незважаючи на офіційну заборону та жорстокі переслідування ця Церква зберегла свої ієрархічні структури у підпіллі та в діаспорі, а з грудня 1989 р. домоглася офіційної легалізації. В історії українців Українська Греко-Католицька церква відіграла і продовжує відігравати донині досить важливу роль.

УДК 930.2

ХАРЬКОВЩЕНКО Ю.Є., канд. філос. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДУХОВНИЙ СВІТ УКРАЇНЦІВ У ПОГЛЯДАХ П. КУЛІША

На думку П. Куліша, культура в переліку стратегічних завдань нації стоїть перед державою. Вона є важливою передумовою її цивілізованого розвитку. Національна культура охоплює систему різноманітних форм національного життя, серед яких – географічні, господарські, побутові, державно-правові чинники. Вони забезпечують збереження й відтворення економічного та морально-духовного потенціалу нації, формують почуття національної свідомості. Особливість національної культури полягає в тому, що вона виражає інтегральні моменти національного життя, які складають основу нації і забезпечують подальший національно-культурний процес.

На переконання П. Куліша, національну культуру Україні, її високу складову, ніхто не створить, її треба розбудовувати українській інтелігенції. На думку мислителя, українська інтелігенція не повинна брати зразки із політичної діяльності козацької старшини, яких він вважає варварами, „руїнниками”. Аналізуючи історію України мислитель знаходить свій ідеал у правлінні князів Київської Русі Володимира Великого, Ярослава Мудрого, Володимира Мономаха та ін.: “Уставши з попелів козацької руїни, кликнімо до синів слов’янської родини ...” [76, с. 416], оскільки вони, на відміну від козацтва, не руйнували, а розбудовували національну культуру:

ЗМІСТ

Ковальчук І.В. Проблеми та перспективи аграрної освіти в контексті євроінтеграційних процесів: правовий аспект	2
Ордіна Л.Л. Формування естетичних ідеалів і художнього смаку студентів у процесі дозвіллевої діяльності	3
Бровко Н.І. Взаємозв'язок права та держави в процесі євроінтеграції України	4
Пахомова А.О. Особливості правового забезпечення інноваційного розвитку АПК Республіки Білорусь	6
Мельник О.Г. Виконання вимог європейської типової конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва в умовах децентралізації влади в Україні	7
Кузьменко Я.П. Право на доступ до інформації як елемент правового статусу особи	8
Ломакіна І.Ю. Ефективність державного регулювання сільського господарства	9
Подрезова Г.О. Актуальні проблеми сучасного публічного і приватного права в умовах євроінтеграційних процесів в Україні	10
Сімакова С.І. Порівняльний аналіз служби пробації в Україні та Швеції	12
Кравцова К.М. Сутність адміністративно-екологічного правопорушення за використання обігу пестицидів у сільському господарстві України	13
Малишко І.В. Альтернативні форми влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування	15
Терещук М.М. Особливості концепції М.Л. Дювернуа у проблемі дослідження дихотомії права	16
Самойлович А.А. Адміністративна відповідальність посадових осіб у галузі рослинництва	17
Мельник Л.М. Українська греко-католицька церква та українська національна ідентичність	18
Харьковщенко Ю.Є. Духовний світ українців у поглядах П. Куліша	19
Обіюх Н.М. Сучасні правові проблеми використання водойм для рибогосподарських потреб	20
Сальман І.Ю. Особливості реформування аграрної політики 90-х років	22
Биковець О.І. Особливості укладення договорів у сфері закупівель товарів за державні кошти та кошти місцевих бюджетів	22